

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

Centralna Biblioteka
PTTK, Warszawa
im. Władysława Gajewskiego

Nr. 9

6646/9

WARSZAWA, listopad 1987 r.

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

Z PRAC PREZYDIUM I PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK

Posiedzenie Prezydium ZG PTTK w dniu 18 listopada b.r. w całości poświęcono problematyce górskiej. W posiedzeniu uczestniczyli, prócz członków Prezydium, przedstawiciele Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK kol. kol. Marek STAFFA - Przewodniczący Komisji oraz Mieczysław BANACZYK, Jerzy GAJEWSKI i Zbigniew KRESEK.

Przewodniczący KTG ZG PTTK kol. Marek STAFFA dokonał wprowadzenia do tematyki górskiej, przedstawiając wnioski wypływające z tegorocznych narad aktywu górskiego. Zdaniem Komisji do najważniejszych problemów związanych z uprawianiem turystyki górskiej należą:

- stworzenie warunków do uprawiania turystyki górskiej w obszarach przygranicznych,
- sprecyzowanie i ujednoczenie warunków poruszania się po terenach górskich parków narodowych,
- funkcjonowanie schronisk górskich i działalność Okręgowych Zespołów Gospodarki Turystycznej PTTK na terenach górskich,
- zagadnienia związane ze znakowaniem i utrzymaniem górskich szlaków turystycznych,
- wpływający na geografie ruchu turystycznego system propagowania gór.

Wiele uwagi poświęcono problemom górskich schronisk turystycznych warunkujących uprawianie turystyki górskiej. Prezydium ZG PTTK zapoznało się z informacją o planowanej budowie schroniska PTTK na przełęczy Głuchaczki. Jest to jedna z najbardziej priorytetowych lokalizacji oczekujących na budowę schroniska górskiego. Przełęcz Głuchaczki w Beskidzie Żywieckim, położona w połowie wędrówki głównym szlakiem beskidzkim między istniejącymi schroniskami PTTK na Hali Miziowej i Markowych Szczawinach, stanowi idealne miejsce dla zapewnienia luki w bazie PTTK. Podstawą wyboru tej właśnie lokalizacji jest umieszczenie jej w "Docelowym programie rozwoju bazy PTTK w górach" przyjętym do realizacji przez Prezydium ZG PTTK w lipcu 1982 r. Schronisko, którego budowie patronuje Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK, w całości zostanie zrealizowane ze środków Funduszu Schronisk Górskich.

Przypomnijmy w tym miejscu, że Fundusz Schronisk Górskich ustanowiony z inicjatywy Komisji

Turystyki Górskiej uchwała Prezydium ZG PTTK nr 226/84 z września 1984 r. jest tworzony z obligatoryjnych wpłat klubów prowadzących działalność usługową związaną z pracami na wysokościach i podziemnymi. Celem Funduszu jest pomoc finansowa w inwestycjach i remontach schronisk górskich zaliczanych do obiektów turystyki kwalifikowanej oraz stacji turystycznych. W 1986 r. z Funduszu Schronisk Górskich realizowano remont bawolki na Brzance (O.PTTK w Tarnowie) i schroniska w Jar-kowicach (O.PTTK przy PAN we Wrocławiu). Zdycydowaną większość środków pozostających na koncie Funduszu KTG planuje przeznaczyć na realizację budowy schroniska PTTK na Głuchaczkach.

Z tematyką górskiej bazy PTTK łączy się sprawa odbudowy schroniska PTTK na Szrenicy. Kol. kol. Ewelina LONGA - Dyrektor OZGT PTTK w Jeleniej Górze i Józef SACHAJKO - Dyrektor Zakładu Remontowo-Budowlanego PTTK w Zamościu przedstawili informacje dotyczącą odbudowy schroniska.

Większość zadań rzeczowych realizowanych przy odbudowie schroniska nie dotyczy samego obiektu, lecz infrastruktury technicznej pasma górskiego od Kamieńczyka do Śnieżnych Kotków. Podjęcie tego trudu przez organizację społeczną powinno budzić uznanie i być właściwie ocenione. Podkreślenia wymaga fakt, że to skomplikowane zadanie jest realizowane wyłącznie własnymi siłami PTTK.

- Do połowy listopada b.r. wykonano następujący rzeczowy zakres robót:
- wybudowano i przekazano do eksploatacji sieć energetyczną na odcinku 6 km wraz z dwiema podstacjami - na Hali Szrenickiej i Szrenicy,
 - wybudowano i rozpoczęto eksploatację oczyszczalni ścieków wraz z urządzeniami towarzyszącymi dla schronisk "Hala Szrenicka", "Szrenica" oraz strażnicy WOP,
 - wybudowano kolektor kanalizacyjny na odcinku od Szrenicy do oczyszczalni,
 - wybudowano rurociąg wodny od ujęcia wody do studni pośredniej przy Szrenicy,
 - wybudowano i oddano do użytku drogę na odcinku Hala Szrenicka - Szrenica.

W budynku schroniska wykonano sieć kanalizacyjną i CO, zbiornik przeciwpożarowy i sieć elektryczną, pokryto dach. Jednocześnie przystąpiono do robót wykończeniowych, które będą prowadzone zimą 87/88 r. Prace budowlane zostaną zakończone do 30 czerwca 1988 r. obiekt zdaniem OZGT zostanie uruchomiony do 15 sierpnia 1988 r. Wykonawcą prac związanych z remontem schroniska na Szrenicy jest Zakład Remontowo-Budowlany PTTK w Zamościu.

W BIEŻĄCYM NUMERZE M. IN.:

INTERPRETACJA ZARZĄDZENIA NR 53 MINISTRA FINANSÓW
REGULAMIN PRZODOWNIKA IMPREZ NA ORIENTACJĘ
KOMPUTERYZACJA W PTTK
PTTK DLA KRAKOWA

str. 2
str. 7
str. 7
str. 8

Prezydium ZG PTTK zapoznano się również z przedstawionymi informacjami: o stanie realizacji uchwały Zarządu Głównego PTTK nr 13/XI/86 w sprawie turystyki górskiej, o realizacji zadań inwestycyjno-remontowych w rejonach górskich i podgórznych do 1990 r. oraz o wykorzystaniu bazy noclegowej PTTK w rejonach górskich w okresie trzech kwartałów 1987 r. Zapoznano się również z przygotowaniem przez KTG informacją o przebiegu sezonu letniego 1987 r. i przygotowaniach do nadchodzącego sezonu zimowego.

Z udziałem przedstawicieli Zespołu d/s szkolenia ZG PTTK zatwierdzono regulamin przewodnika GOT. Opublikujemy go w terminie późniejszym.

W październiku b.r. odbyło się spotkanie kierownictwa Zarządu Głównego PTTK z Dowództwem Pomorskiego Okręgu Wojskowego WP. W spotkaniu uczestniczyli: gen. dyw. Zbigniew BLECHMAN - Dowódca Pomorskiego Okręgu Wojskowego, płk. Waldemar KAWULA - Z-ca Szefa POW, ppłk. Józef TRZCIŃSKI - Szef Zarządu Kultury i Oświaty POW. Zarząd Główny PTTK reprezentowali kol. kol.: Andrzej GORDON - Prezes ZG PTTK, Tadeusz MARTUSEWICZ - Wiceprezes ZG PTTK, płk. Adam ŚLIWAKOWSKI - członek ZG PTTK, Przewodniczący Komisji ZG PTTK d/s współpracy z WP.

W trakcie spotkania ustalono dalsze kierunki rozwoju działalności PTTK w POW - ze szczególnym uwzględnieniem ważnych imprez i akcji Towarzystwa związanych z upamiętnieniem bojowego szlaku WP, przełamaniem Wału Pomorskiego i wyzwolenia Wybrzeża, a także Ogólpolskiego Rajdu Szlakami Rodzaj, który od przyszłego roku odbywać się będzie pod patronatem Pomorskiego Okręgu Wojskowego.

4 listopada b. r. w Zarządzie Głównym PTTK odbyło się spotkanie kierownictwa ZG PTTK i Głównego Zarządu Politycznego WP z aktywnym wojskowym. W spotkaniu uczestniczyli członkowie Komisji d/s Współpracy ZG PTTK z WP, przełożeni oddziałów wojskowych PTTK, szefowie Wydziałów Wczasów Turystycznych Okręgów Wojskowych i Rodzajów Sił Zbrojnych a także wyróżniający się turystyczny aktywni wojskowi. W spotkaniu uczestniczyli także zaproszeni goście, m.in. gen. bryg. Albin ŻYTO - Szef Zarządu Kultury i Oświaty GZP WP. Zarząd Główny PTTK reprezentowali kol. kol.: Andrzej GORDON - Prezes ZG PTTK, Wiceprezisi ZG PTTK - Tadeusz MARTUSEWICZ i Eugeniusz SKRZYPEK, Przewodniczący Komisji d/s współpracy ZG PTTK z WP płk. Adam ŚLIWAKOWSKI i Przewodniczący Rady d/s młodzieży szkolnej ZG PTTK Jerzy RACZEK.

W trakcie spotkania zasłużeni działacze zostali uhonorowani wyróżnieniami organizacyjnymi PTTK i medalami "Za zasługi dla obronności kraju".

ZYCIE GOSPODARCZE

Biuro Zarządu Głównego PTTK informuje, że w związku z zakwalifikowaniem sprzedaży usług turystycznych osobom zagranicznym do eksportu, jednostkom organizacyjnym turystyki przysługują ulgi i preferencje (pismo Zastępcy Przewodniczącego GKFFIT z dnia 17 października b.r. znak EF-3/394-3/87). Poniżej przedstawiamy treść tego pisma wraz ze szczegółową jego interpretacją oraz zarządzenie nr 53 Ministra Finansów z dnia 5 października b.r. w sprawie zasad ustalania ulg w podatku dochodowym przy sprzedaży eksportowej usług turystyki. Znajomość tego zarządzenia i określone w nim zasady ustalania sprzedaży eksportowej niezbędne są do ustalania ulg w podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

Zastępca Przewodniczącego
Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej i Turystyki

Warszawa,
1987-10-17

EF-3/394-3/87

wz rozdzielnika

W związku z zakwalifikowaniem sprzedaży usług turystycznych osobom zagranicznym do eksportu, jednostkom organizacyjnym turystyki przysługują następujące ulgi i preferencje:

1. Ulga w podatku dochodowym

Podstawę prawną do stosowania tej ulgi stanowią:

- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym z późniejszymi zmianami (jednolity tekst - Dz.U. z 1986 r. Nr 13 poz. 78, Nr 44, poz. 214 i Nr 44, poz. 215),
- zarządzenie nr 37 Ministra Handlu Zagranicznego z 31 grudnia 1985 r. w sprawie ustalenia towarów i usług, których eksport uprawnia do ulg podatkowych (Dz.Ur. MHz Nr 13 poz. 37, z 1986 r. Nr 4 poz. 15 i 1987 r. Nr 3 poz. 9),
- zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 22 kwietnia 1987 r. w sprawie zasad ustalania wskaźnika efektywności eksportu towarów i usług (M.P. Nr 17 poz. 142),
- zarządzenie nr 53 Ministra Finansów z dnia 5 października 1987 r. w sprawie zasad ustalania ulg w podatku dochodowym przy sprzedaży eksportowej usług turystyki (w załączeniu), zwane dalej "Zarządzeniem nr 53".

Do obliczenia ulgi w podatku dochodowym przyjmuje się:

- 1) wartość sprzedaży eksportowej według § 1 zarządzenia nr 53,
- 2) stawki ulg określone w § 8 ust. 3 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym, ze zmianami podanymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 października 1986 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz.U. nr 13 i nr 44 z 1986 r.).

W przypadku występowania kooperantów w świadczeniu usług, jednostka rozliczająca ulgę z izbą skarbową przekazuje na fundusze rozwoju kooperantów część ulgi proporcjonalnie do wartości świadczonych przez nich usług, zgodnie z porozumieniami zawartymi w tej sprawie.

2. Ulgi w podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń

Podstawę prawną stosowania tych ulg stanowią:

- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1985 r. w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku (Dz.U. Nr 55 poz. 278, z 1986 r. Nr 47 poz. 232, z 1987 r. Nr 16 poz. 97 i Nr 27 poz. 152),
- zarządzenie nr 37 z 31 grudnia 1985 r., nr 24 z 17 lipca 1986 r. oraz nr 13 z 4 kwietnia 1987 r. Ministra Handlu Zagranicznego, o którym mowa w pkt 1 niniejszego pisma.

Do obliczenia ulgi w podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń przyjmuje się zasady ustalania sprzedaży eksportowej, podane w zarządzeniu nr 53 Ministra Finansów § 1.

3. Nagrody wypłacane z funduszu nagród Ministra Handlu Zagranicznego

Podstawą prawną do przyznawania powyższych nagród są:

- ustawa z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (jednolity tekst Dz.U. z 1986 r. Nr 8 poz. 44, Nr 39 poz. 192 i Nr 42 poz. 226),
- zarządzenie nr 6 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 24 stycznia 1987 r. w sprawie gospodarowania funduszem nagród Ministra Handlu Zagranicznego (Dz.Ur. MHz nr 1 poz. 3).

Przyjmuje się, że podstawą do ustalania nagród będzie sprzedaż eksportowa obliczana wg zasad podanych przez Ministra Finansów w zarządzeniu nr 53 § 1.

Podział nagród między kooperantów biorących udział w eksporcie jest dokonywany na zasadach omówionych w pkt 1 niniejszego pisma. Przewiduje się, że wnioski w sprawie nagród za 1987 r. będą przyjmowane do 20 lutego 1988 r. Bardziej szczegółowe informacje w tej sprawie zostaną przekazane w odrębnym piśmie.

(...) Władysław Kandefer

Rozdzielnik:

5. ZG PTTK
...

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Finansów
2. Ministerstwo Handlu Zagranicznego
3. Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych

Zastępca Przewodniczącego
Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej i Turystyki

Warszawa,
1987-10-21

EF-3/394-3/87

wg rozdzielnika

Nawiązując do pisma EF-3/394-3/87 z dnia 1987-10-17 w sprawie przepisów dotyczących ulg i preferencji za eksport usług turystycznych podaje się następujące wyjaśnienia i przykłady obliczania ulg.

Obliczanie ulg w podatku dochodowym

1. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do obliczenia ulgi w podatku dochodowym przyjmuje się:
 - 1) 12% wartości sprzedaży eksportowej wolnodewizowej,
 - 2) 25% przyrostu sprzedaży eksportowej wolnodewizowej,
 - 3) 4% wartości pozostałej sprzedaży eksportowej (I obszar płatniczy),
 - 4) 5% przyrostu pozostałej sprzedaży eksportowej (I obszar płatniczy),
 - 5) wskaźnik efektywności sprzedaży eksportowej usług turystycznych.
 Wskaźnik ten oblicza się jako iloraz kosztów własnych eksportowanych usług i sprzedaży eksportowej w cenach transakcyjnych. Ulgę obliczoną według stawek podanych w punktach 1-4 dzieli się przez wskaźnik efektywności sprzedaży eksportowej jeżeli kształtuje się on poniżej 1,0 lub powyżej 1,5. W przypadku gdy wynosi on 1,0-1,5 nie uwzględnia się go przy korekcie ulgi.

2. Przykład obliczenia ulgi w podatku dochodowym

Założenia:

Sprzedaż eksportowa obliczona zgodnie z § 1 zarządzenia nr 53 Ministra Finansów z dnia 5 października 1987 r., zwanego dalej "Zarządzeniem nr 53" i koszt własny sprzedaży za III kwartały wynosi:

II obszar płatniczy

T r e ś ć	rok poprz		rok podatkowy
	Sprzedaż		Koszt własny
	I	II	III
a) usługi zafakturowane osobom zagranicznym	250.000	324.000	290.000
b) usługi sprzedane za walutę polską zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 2 zarządzenia nr 53	250.000	297.000	180.000
c) usługi sprzedane za waluty obce w kraju	250.000	297.000	250.000
d) 20% skupu walut i exchange orderów	250.000	297.000	297.000
R a z e m	1.000.000	1.215.000	1.017.000

Ulgę z tytułu sprzedaży eksportowej wynosi:

12% od łącznej sprzedaży eksportowej w okresie podatkowym tj.
12% x 1.215.000 tys. zł = 145.800 tys. zł

Ulgę z tytułu przyrostu sprzedaży eksportowej oblicza się następująco:

Założenia:

- sprzedaż eksportowa w okresie podatkowym w tys. zł 1.215.000
- sprzedaż eksportowa w analogicznym okresie roku poprzedniego zwana dalej sprzedażą bazową w tys. zł 1.000.000
- kurs dolara USA obowiązujący w pierwszym dniu roku podatkowego w zł 260
- średni kurs dolara USA za okres podatkowy w zł 270
- średni kurs dolara USA za okres sprzedaży w roku bazowym w zł 250

Obliczenie przyrostu sprzedaży eksportowej dla ustalenia ulgi

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 3 lutego 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu stosowania ulg w podatku dochodowym § 7 ust. 1, w celu ustalenia wartości przyrostu eksportu w warunkach porównywalnych, wartość eksportu w okresie podatkowym i bazowym doprowadza się do poziomu wynikającego z zastosowania podstawowego kursu walut obowiązującego w pierwszym dniu roku podatkowego.

Uwzględniając specyfikę występującą w eksporcie usług turystycznych przyjmuje się następujący sposób ustalenia przyrostu sprzedaży w warunkach porównywalnych:

- 1) sprzedaż w okresie podatkowym korygowana jest jak niżej:
 - ustala się relację kursu obowiązującego w pierwszym dniu roku podatkowego do średniego kursu za okres podatkowy tj. wg podanych wyżej założeń 260 zł : 270 zł = 0,963,
 - sprzedaż okresu podatkowego mnoży się przez ww. wskaźnik tj.
1.215.000 t.zł x 0,963 = 1.170.045 t.zł
- 2) sprzedaż w okresie bazowym korygowana jest następująco:
 - ustala się relację kursu obowiązującego w pierwszym dniu roku podatkowego do średniego kursu za okres bazowy tj.
260 zł : 250 zł = 1,040,
 - sprzedaż okresu bazowego mnoży się przez ww. wskaźnik tj.
1.000.000 t.zł x 1,040 = 1.040.000 t.zł
- 3) przyrost sprzedaży w warunkach porównywalnych jest różnicą skorygowanej sprzedaży eksportowej w roku podatkowym i bazowym tj.
1.170.045 t.zł - 1.040.000 t.zł = 130.045 t.zł

Ulgę z tytułu przyrostu sprzedaży eksportowej wynosi:

25% od przyrostu sprzedaży w warunkach porównywalnych tj.
25% x 130.045 tys. zł = 32.511 t.zł

Łączna ulga wynosi:

z tytułu sprzedaży usług eksportowych 145.800 t.zł
z tytułu przyrostu sprzedaży usług 32.511 t.zł
Razem: 178.311 t.zł

Ulga ta jest korygowana o wskaźnik efektywności sprzedaży eksportowej usług turystycznych, który oblicza się następująco:

- ustala się relację kosztu własnego sprzedaży (rubryka III omawianego przykładu) do wartości sprzedaży usług eksportowych (rubryka II), tj.
 $1.017.000 : 1.215.000 = 0,837$
Korekta polega na podzieleniu łącznej kwoty ulgi (178,311 tys.zł) przez ww. wskaźnik, tj.
 $178,311 : 0,837 = 213,036$ tys.zł

Ulga z tytułu eksportu wolnodewizowego w omawianym przykładzie wynosi 213,036 tys.zł

U w a g a

Informację o średnim kursie dolara US za dany okres należy uzyskać w NBP. Do wyliczeń należy stosować kurs z dokładnością podaną przez bank.

I obszar płatniczy

Do obliczenia ulg w podatku dochodowym przyjmuje się sprzedaż eksportową do I obszaru płatniczego w tys. zł, obliczoną zgodnie z zarządzeniem Nr 53 Ministra Finansów.

Ulgę ustala się analogicznie jak przy eksporcie wolnodewizowym z tą różnicą, że:

- 1) stosuje się niższe stawki, tj.:
z tytułu sprzedaży eksportowej 4%
za przyrost sprzedaży eksportowej 5%,
- 2) przy doprowadzaniu sprzedaży eksportowej do porównywalności, sprzedaż w okresie poprzedzającym okres podatkowy koryguje się wskaźnikiem wzrostu kursu rubla transferowego. Wyżej wymieniony wskaźnik stanowi relację średniego kursu rubla transferowego za okres podatkowy do średniego kursu rubla transferowego w analogicznym okresie roku poprzedniego.

U w a g a

Średni kurs rubla transferowego stosowany w powyższych obliczeniach należy przyjmować w zaokrągleniu do trzech miejsc po przecinku.

3. Rozliczanie ulg w podatku dochodowym z tytułu sprzedaży eksportowej z izbami skarbowymi

- 1) ulgę rozlicza z izbą skarbową płatnik podatku dochodowego zbiorczo w imieniu własnym i podległych zakładów,
- 2) ulgę przysługującą za sprzedaż określoną w zarządzeniu Nr 53 § 1 ust. 1 pkt 1 i 3 rozlicza ten płatnik podatku dochodowego, którego agencja wystawiają faktury w dewizach zagranicznym kontrahentom i pobierają od nich zapłatę.
Ulgę z tytułu sprzedaży określonej w zarządzeniu Nr 53 § 1 ust. 1 pkt 2 rozlicza płatnik podatku, którego agencja sprzedają osobom zagranicznym usługi noclegowe w zakładach hotelarskich i obozowiskach turystycznych. Ulga z tytułu sprzedaży określonej w zarządzeniu Nr 53 § 1 ust. 1 pkt 4 rozliczana jest przez płatnika podatku posiadającego kasy walutowe we własnych agendach oraz prowadzone na jego zlecenie przez agentów. Jednostki, które prowadzą kasy walutowe na zasadach ajencyjnych w imieniu P.P. "Orbis" lub innych biur podróży nie rozliczają omawianej ulgi z izbą skarbową.

4. Podział ulg w podatku dochodowym z tytułu sprzedaży eksportowej między kooperantów

W przypadku występowania kooperantów w świadczeniu usług, w tym prowadzenie kas walutowych, jednostka rozliczająca ulgę z izbą skarbową przekazuje na fundusze rozwoju kooperantów część ulgi proporcjonalnie do wartości świadczonych przez nich usług, lub skupionych zagranicznych środków płatniczych, zgodnie z zawartymi porozumieniami w tej sprawie.

Obliczanie ulg w podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń

5. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ulgę z tytułu tego podatku stanowi iloczyn:

a) dla II obszaru płatniczego

$$30\% \times \text{kwota wolna od podatku} \times \frac{\text{sprzedaż eksportowa}}{\text{sprzedaż w cenach realizacji}}$$

b) dla I obszaru płatniczego

$$15\% \times \text{kwota wolna od podatku} \times \frac{\text{sprzedaż eksportowa}}{\text{sprzedaż w cenach realizacji}}$$

Przyjmuje się analogiczne zasady obliczania sprzedaży eksportowej dla potrzeb ustalenia podatku od ppww, jak przy określaniu ulg w podatku dochodowym, podane w zarządzeniu Nr 53 § 1. Rozliczenie ulg w podatku od ppww z izbami skarbowymi z tytułu poszczególnych elementów sprzedaży eksportowej odbywa się według ustaleń omówionych w ustępie 3 niniejszego pisma. Przyjmuje się, że sprzedaż ogółem w cenach realizacji dla celów ustalenia ulgi w omawianym podatku jest zgodna z ewidencją księgową wykazywaną w sprawozdawczości GUS o symbolu F01 pomniejszoną o podatek obrotowy.

Podział ulg w podatku od ppww między kooperantów

6. Płatnik podatku od ppww obowiązany jest podzielić ulgę z tytułu eksportu między kooperantów następująco:

- 1) za podstawę obliczenia ulg w omawianym podatku dla kooperantów przyjmuje się zrealizowane przez nich wielkości sprzedaży eksportowej i skupu walut, analogicznie jak przy obliczaniu przysługujących im ulg w podatku dochodowym, według zasad omówionych w ustępie 4 niniejszego pisma,
- 2) płatnik podatku zawiadamia kooperantów i właściwe izby skarbowe o przysługujących im ulgach w ppww (ulgę przysługującą kooperantom pomniejszając kwotę ulgi ogółem rozliczonej przez płatnika podatku),
- 3) kooperanci uwzględniają przysługujące im ulgi (na podstawie otrzymanych zawiadomień jak w ww. pktcie 2) w deklaracji podatkowej.

Nagrody za eksport usług wypłacane z funduszu nagród Ministra Handlu Zagranicznego

Za podstawę do ustalania powyższych nagród przyjmuje się sprzedaż eksportową obliczaną według zasad określonych w zarządzeniu Nr 53. Fundusz nagród za sprzedaż eksportową określoną w zarządzeniu Nr 53 § 1 ust. 1 pkt 1 i 3 otrzymuje ta jednostka, której agencja wystawiają faktury w dewizach zagranicznym kontrahentom i pobierają od nich zapłatę. Fundusz nagród przysługujący z tytułu sprzedaży eksportowej omówionej w zarządzeniu Nr 53 ust. 1 pkt 2 otrzymuje ta jednostka, której agencja sprzedają osobom zagranicznym usługi noclegowe w zakładach hotelarskich i obozowiskach turystycznych. Fundusz nagród przypadający z tytułu sprzedaży eksportowej omówionej w zarządzeniu Nr 53 § 1 ust. 1 pkt 4 otrzymuje jednostka posiadająca kasy walutowe we własnych agendach oraz prowadzone na jej zlecenie przez agentów. Fundusz nagród za eksport usług podlega podziałowi między kooperantów proporcjonalnie do wartości świadczonych przez nich usług lub skupionych zagranicznych środków płatniczych zgodnie z zawartymi porozumieniami.

Przewiduje się, że:

- wnioski w sprawie powyższych nagród za 1987 r. będą przyjmowane do 20 lutego 1988 r.,
- przysługująca kwota nagród będzie obliczana jako iloczyn sprzedaży eksportowej zamienionej na dolary US według kursu średniorocznego i 0,70 zł za 1 dolara US.

Bardziej szczegółowe informacje w sprawie nagród zostaną przekazane w odrębnym piśmie.

Zastępca Przewodniczącego
Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej i Turystyki
(-) dr Władysław Kandefer

Hozdzielnik:

- ...
5. ZG PTK
...

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Finansów
2. Ministerstwo Handlu Zagranicznego
3. Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych

w sprawie zasad ustalania ulg w podatku dochodowym przy sprzedaży eksportowej usług turystyki.

Na podstawie § 8 ust. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz.U. z 1986 r. Nr 13 poz. 78 i Nr 44 poz. 214 i 215) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Do wartości sprzedaży eksportowej usług turystyki objętej ulgami w podatku dochodowym zalicza się:

- 1) wartość sprzedaży usług turystyki za waluty obce, wynikająca z faktycznie wykonanej sprzedaży tych usług, zafakturowaną osobom zagranicznym wg wartości netto (po potrąceniu prowizji osób zagranicznych w turystyce przyjazdowej i uwzględnieniu reklamacji), z wyłączeniem exchange orderów i voucherów wymienionych na złote, przeliczoną na złote z zastosowaniem obowiązujących kursów walut obcych w złotych;
- 2) wartość sprzedaży usług turystyki świadczonych osobom zagranicznym za walutę polską pochodzącą z udokumentowanej wymiany wartości dewizowych w kasach walutowych jednostek gospodarczych turystyki, krajowych banków, banków krajów zaliczonych do I obszaru płatniczego oraz opłaconych z rachunków zagranicznych wolnych osób zagranicznych (głównie usługi zakładów hotelarskich);
- 3) wartość sprzedaży usług turystyki świadczonych dla osób zagranicznych za waluty obce w kraju, przeliczoną na złote z zastosowaniem obowiązujących kursów walut obcych w złotych (przyjęte w kasach walutowych wartości dewizowe bez wypłaty równowartości w złotych);
- 4) 20% wartości dewizowych skupionych od osób zagranicznych w kasach walutowych jednostek gospodarczych turystyki przeliczonych na złote z zastosowaniem obowiązujących kursów walut obcych w złotych.

2. Do wartości sprzedaży eksportowej usług turystyki nie zalicza się wartości skupionych walut obcych, czeków podróżniczych, exchange orderów, voucherów wymienionych na złote i innych skupionych wartości dewizowych z wyjątkiem wartości dewizowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

§ 2

Ulg w podatku dochodowym z tytułu sprzedaży eksportowej usług turystyki oblicza się od wartości sprzedaży eksportowej określonej w 1 ust. 1, wykazanej w fakturach handlowych dla osób zagranicznych, a w przypadku niestosowania faktur - w dokumentach rozrachunkowych sporządzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3

1. Wysokość ulg w podatku dochodowym przy sprzedaży eksportowej usług turystyki oblicza się według stawek procentowych wymienionych w 8 ust. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz.U. z 1986 r. Nr 13, poz. 78 i Nr 44, poz. 214 i 215).
2. Rozliczenia z tytułu ulg w podatku dochodowym dokonywane są w terminach i trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 lipca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatków, terminów i trybu płatności oraz trybu sporządzania i przedstawiania organom podatkowym rozliczeń (deklaracji) podatkowych przez jednostki gospodarki społecznej (Dz.U. z 1982 r. Nr 24 poz. 171, Nr 36 poz. 240 i z 1984 r. Nr 20 poz. 94).

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i stosuje się do rozliczeń z tytułu ulg w podatku dochodowym poczynając od 1 stycznia 1987 r.

(-) podpis nieczytelny

RÓŻNE SPRAWY TOWARZYSTWA

W nawiązaniu do pisma Naczelnego Zarządu Lasów Państwowych z dnia 17 czerwca b.r. (L.dz. E-I-3502/39/87) opublikowanego w "Informacjach ZG PTTK" VI-VII.87 informujemy, że w wyniku dalszych wystąpień ZG PTTK do Naczelnego Zarządu Lasów Państwowych i Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie opłat za dzierżawę terenów leśnych pod campingi i stacje wodne PTTK, otrzymaliśmy wyjaśnienia, których treść publikujemy poniżej.

Lasów Państwowych
Naczelnny Zarząd
Lasów Państwowych
Warszawa

Warszawa,
1987-10-07

E-I-3502/47/87

Polskie Towarzystwo
Turystyczno-Krajoznawcze
Warszawa

W odpowiedzi na Wasze pismo z miesiąca lipca 1987 r. znak EE-2023/87 - Naczelnny Zarząd Lasów Państwowych podaje, że w sprawie określenia kryteriów udzielania ulg w naliczaniu opłat za dzierżawy terenów, należy się zwrócić bezpośrednio do zainteresowanych Okręgowych Zarządów Lasów Państwowych, z którymi uzgodnione są warunki korzystania oraz umowne stawki za dzierżawę terenów leśnych pod campingi i stacje wodne PTTK.

Z-ca Naczelnego Dyrektora
Lasów Państwowych

(-) dr inż. Jerzy Smykała

Główny Komitet
Kultury Fizycznej i Turystyki

Warszawa,
1987-10-23

Departament
Ekonomiczno-Finansowy

EE-3/390/1/1001/87

Zarząd Główny
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego

Odpowiadając na pismo L.dz. EE-1431/87 z dnia 1987-06-01 Departament Ekonomiczno-Finansowy GKKFiT informuje, że zgodnie z ustawą o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz.U. 12/87 - jednolity tekst) uprawnienia do obniżania stawek podatku od nieruchomości mają rady narodowe stopnia podstawowego i one podejmują decyzje o stosowaniu ewentualnych ulg. W sprawie obniżenia opłat z tytułu użytkowania wieczystego, zarządu i użytkowania gruntów GKKFiT występował do Ministra Budownictwa, Gospodarki Przemysłowej i Komunalnej w marcu 1987 oraz do Urzędu Rady Ministrów w sierpniu 1987 roku. Propozycja Komitetu dotyczyła stosowania wobec jednostek kultury fizycznej i turystyki omawianych opłat lub przyjęcia w kulturze fizycznej i turystyce rozwiązań jak dla sfery budżetowej polegającego na:

1. określeniu opłaty rocznej nie większej niż 0,3% ceny gruntu obowiązującej w danym okresie dla gruntów wykorzystywanych w celu prowadzenia:
 - a) obozowisk turystycznych i zakładów hotelarskich,
 - b) urządzeń i obiektów kultury fizycznej,
2. określeniu pierwszej opłaty rocznej za grunty oddane w zarząd, użytkowanie lub użytkowanie wieczyste w wyżej wymienionych celach na poziomie nie przekraczającym 30-krotnej opłaty rocznej.

Propozycja GKFFiT w omawianej sprawie dotychczas nie została uwzględniona.

Dyrektor Departamentu
Ekonomiczno-Finansowego
(-) mgr Stanisław Koman

O TYM WARTO WIEDZIEĆ

I N F O R M A C J A

o ważniejszych aktach prawnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim w III kwartale 1987 r., których treść łączy się z działalnością PTTK.

DZIENNIK USTAW Nr 19

- poz. 116 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dokumentów stwierdzających tożsamość.

DZIENNIK USTAW Nr 20

- poz. 121 - Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 czerwca 1987 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

DZIENNIK USTAW Nr 23

- poz. 131 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1987 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych.
- poz. 133 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu oddawania w użytkowanie wieczyste gruntów i sprzedaży nieruchomości państwowych, kosztów i rozliczeń z tym związanych oraz zarządzania sprzedanymi nieruchomościami.

DZIENNIK USTAW Nr 25

- poz. 137 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie weryfikacji rocznych bilansów przedsiębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych.
- poz. 142 - Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wysokości opłaty za udzielenie informacji z rejestru skazanych i zasad jej uiszczania.

DZIENNIK USTAW Nr 26

- poz. 144 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie osłagania wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty.

DZIENNIK USTAW Nr 27

- poz. 152 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku.

MONITOR POLSKI Nr 19

- poz. 163 - Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 17 czerwca 1987 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za weryfikację sprawozdań finansowych i stawek wynagrodzenia dyplomowanych biegłych księgowych.
- poz. 164 - Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1987 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad obliczania mierników służących do ustalania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.
- poz. 165 - Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 czerwca 1987 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych.

MONITOR POLSKI Nr 20

- poz. 172 - Uchwała Rady Ministrów nr 97 z dnia 1 lipca 1987 r. zmieniająca uchwałę w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków.

MONITOR POLSKI Nr 21

- poz. 183 - Uchwała Rady Ministrów nr 110 z dnia 23 lipca 1987 r. zmieniająca uchwałę w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

MONITOR POLSKI Nr 24

- poz. 192 - Uchwała Rady Ministrów nr 117 z dnia 10 sierpnia 1987 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w organizacjach społecznych.

MONITOR POLSKI Nr 26

- poz. 206 - Uchwała Rady Ministrów nr 122 z dnia 17 sierpnia 1987 r. w sprawie zasad kształtowania w układach zbiorowych pracy wynagrodzeń oraz innych świadczeń i uprawnień związanych z pracą w latach 1987-1990.

O TYM WARTO PAMIĘTAĆ

Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Handlu Detalicznego PTTK prowadzi dla jednostek PTTK hurtową sprzedaż pamiątek, materiałów statutowych, wydawnictw turystycznych, sprzętu i ekwipunku turystycznego. W związku z sygnalizowanymi brakami w zaopatrzeniu, szczególnie w niektóre materiały statutowe i odznaki, informujemy, że aktualnie Przedsiębiorstwo posiada do sprzedaży m.in. książeczki GÖT, odznak narciarskich i motorowych, regulaminy odznak turystyki pieszej, narciarskiej, kajakowej i motorowej, odznaki przewodnickie TP, TOK, ŻOT i KOT, odznaki przewodnickie (miejskie, zakładowe i nizinne). PZHD dysponuje również publikacjami Wydawnictwa PTTK "Kraj" - zarówno turystyczno-krajoznawczymi (m.in. roczniki "Ziemia" z lat 1978-1983) jak i metodycznymi.

Oto adres Przedsiębiorstwa:
Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Handlu Detalicznego PTTK, ul. Św. Marka 22, 31-020 Kraków, tel. 22-08-34 (sekretariat), 22-31-81 (dział handlu).

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Poniżej publikujemy regulaminy kadry programowej PTTK: przewodnika imprez na orientację i młodzieżowego przewodnika imprez na orientację zatwierdzone uchwałą Prezydium ZG PTTK nr 62/87 z dnia 28 sierpnia b.r.

REGULAMIN PRZODOWNIKA IMPREZ NA ORIENTACJĘ PTTK

- Przodownik imprez na orientację PTTK, zwany dalej przodownikiem InO jest członkiem kadry programowej PTTK, działaczem społecznym, inicjatorem organizowania i rozwoju imprez na orientację (InO).
- Przodownikiem InO może zostać kandydat, który spełnia następujące warunki:
 - jest członkiem PTTK,
 - ukończył 18 lat,
 - ukończył szkolenie specjalistyczne lub zdał egzamin eksternistyczny z zakresu InO przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Komisję InO ZG PTTK.
- Uprawnienia przodownika InO nadaje Komisja InO ZG PTTK na wniosek Komisji InO ZW PTTK lub z własnej inicjatywy.
- Przodownik InO ma obowiązek wcielania w życie programu PTTK poprzez swoją działalność organizacyjno-popularyzatorską, a w szczególności poprzez:
 - pełnienie powierzonych mu samodzielnych funkcji przy organizowaniu imprez na orientację,
 - uczestniczenie w organizowaniu i prowadzeniu szkolenia z zakresu InO,
 - czynne uczestniczenie w życiu organizacyjnym PTTK, zwłaszcza w swoim środowisku,
 - przestrzeganie i upowszechnianie zasad bezpieczeństwa w InO,
 - upowszechnianie kultury turystycznej,
 - zdobywanie i propagowanie odznaki InO.
- Przodownikowi InO przysługuje prawo do:
 - noszenia odznaki i posługiwania się legitymacją przodowniczą InO,
 - pierwszeństwa w przyjmowaniu na kursy organizowane przez PTTK,
 - korzystania z przywilejów przysługujących kadrze PTTK,
 - potwierdzania pieczętą i podpisem udziału w InO oraz weryfikacja odznak InO.
- Uprawnienia przodownika InO trwają 4 lata. Przedłużenie ważności dokonuje KInO ZG PTTK na wniosek właściwej KInO ZW PTTK.
- Ewidencję przodowników InO prowadzi się na szczeblu KInO ZW PTTK i ZG PTTK. O każdorazowej zmianie miejsca zamieszkania lub nazwiska przodownik InO obowiązany jest powiadomić w ciągu 3 miesięcy KInO ZW PTTK.
- Podstawą do przedłużenia uprawnień jest sprawozdanie z działalności składane do KInO w terminie przez nią wyznaczonym.
- Z obowiązku składania sprawozdań zwolnieni są członkowie KInO ZG PTTK, przewodniczący KInO ZW PTTK i inni przodownicy na podstawie uchwały KInO ZG PTTK.
- W uzasadnionych przypadkach KInO ZW PTTK może zwolnić przodownika InO na pewien okres czasu z wykonywania obowiązków wynikających z pkt 4 niniejszego regulaminu.
- Przodownik InO może być pozbawiony uprawnień przez KInO ZG PTTK w przypadku lekceważenia lub nie spełniania obowiązków instruktorskich, naruszania zasad kultury turystycznej lub ochrony środowiska, działania na szkodę PTTK, rezygnacji bądź utraty członkostwa PTTK.
- Odwołanie od decyzji KInO ZG PTTK rozstrzyga Główny Sąd Koleżeński PTTK.
- Ostateczna interpretacja niniejszego regulaminu należy do Prezydium ZG PTTK.
- Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Prezydium ZG PTTK

REGULAMIN MŁODZIEŻOWEGO PRZODOWNIKA IMPREZ NA ORIENTACJĘ PTTK

- Młodzieżowy przodownik InO PTTK jest członkiem kadry programowej PTTK i jest działaczem społecznym, inicjatorem organizowania oraz rozwoju InO.
- Młodzieżowym przodownikiem InO może zostać kandydat, który spełnia następujące warunki:
 - jest członkiem PTTK,
 - ukończył 15 lat i nie przekroczył 18 lat,
 - zdobył brązową odznakę InO,
 - ukończył szkolenie ogólne według "Systemu kształcenia kadr w PTTK",
 - zdał praktyczny egzamin poprzez pełnienie czynnej funkcji w imprezach na orientację zleconych przez KInO ZW PTTK.
- Uprawnienia młodzieżowego przodownika InO nadaje KInO ZW PTTK na wniosek organizatora kursu.
- Młodzieżowy przodownik InO ma obowiązek:
 - wcielania w życie programu PTTK poprzez swoją działalność organizacyjno-popularyzatorską,
 - pełnienia powierzonych mu funkcji przy organizowaniu InO,
 - czynnego uczestniczenia w życiu organizacyjnym PTTK, zwłaszcza w swoim środowisku,
 - przestrzegania i upowszechniania zasad bezpieczeństwa w InO,
 - upowszechniania kultury turystycznej,
 - zdobywania i propagowania odznak InO.
- Młodzieżowemu przodownikowi InO przysługuje prawo do:
 - noszenia odznaki,
 - pierwszeństwa w przyjmowaniu na kursy organizowane przez PTTK,
 - korzystania z przywilejów przysługujących kadrze PTTK,
 - potwierdzania pieczętą i podpisem uczestnictwa w InO.
- Uprawnienia młodzieżowego przodownika InO trwają rok. Przedłużenia ważności dokonuje KInO ZW PTTK na wniosek jednostki organizacyjnej, w której dany młodzieżowy przodownik InO działa.
- Ewidencję młodzieżowych przodowników InO prowadzi się na szczeblu KInO ZW PTTK. O każdorazowej zmianie miejsca zamieszkania lub nazwiska młodzieżowego przodownik InO jest obowiązany powiadomić KInO ZW PTTK w terminie 3 miesięcy.
- Młodzieżowy przodownik InO może być pozbawiony uprawnień przez KInO ZW PTTK w przypadku lekceważenia lub nie spełniania obowiązków młodzieżowego przodownika InO, naruszenia zasad kultury turystycznej lub ochrony środowiska, działania na szkodę PTTK, rezygnacji lub utraty członkostwa w PTTK.
- Prawo interpretacji niniejszego regulaminu należy do Komisji InO ZG PTTK.
- Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Prezydium ZG PTTK

ZYCIE GOSPODARCZE

Zgodnie z Zarządzeniem Sekretarza Generalnego PTTK z dnia 11 maja 1987 r. powstał Fundusz Informatyki, na którym do chwili obecnej zgromadzone blisko 50 mln. zł. Jednocześnie powołano Pełnomocnika ZG PTTK d/s informatyki, który kieruje merytorycznie pracami i działaniami Społecznego Zespołu d/s informatyki przy ZG PTTK.

Pierwsze posiedzenie tego Zespołu odbyło się 20 października b.r. Podjęto wówczas następujące ustalenia:

- Zobowiązać wszystkie jednostki PTTK zakupujące sprzęt informatyczny do utworzenia systemu

mów informatycznych w oparciu o komputery typu IBM PC/XT/AT. Oprogramowanie związane z komputeryzacją PTTK dotyczyć będzie tego typu komputerów.

2. W celu ograniczenia nadmiernych kosztów zobowiązać jednostki PTTK do informowania Pełnomocnika ZG PTTK d/s informatyki o zamierzeniach dotyczących projektowania i oprogramowania systemów komputerowych oraz zakupu oprogramowania.
W posiadaniu Towarzystwa są już następujące oprogramowania:
 - oprogramowanie działu pilotażu,
 - tworzenie kalkulacji,
 - cenniki materiałowe,
 - kosztorysy budowlane.
3. Umowy dotyczące spraw związanych z informatyką powinny być zawierane w imieniu Towarzystwa z klauzulą o wyłączności PTTK na dany system.
4. Jednostki PTTK chętne do zakupu wymienionych w pkt 1 komputerów prosimy o składanie zamówień w terminie do 30 marca 1988 r. Wszelkie zakupy sprzętu komputerowego powinny być realizowane w uzgodnieniu z ZG PTTK. Informujemy jednocześnie, że w przypadku zakupu sprzętu za pośrednictwem ZG PTTK cena będzie znacznie niższa.

Przedstawiając powyższą informację uprzejmie prosimy o przekazanie treści wszystkim zainteresowanym działaczom i pracownikom PTTK oraz kontakt osób chętnych do współpracy w zakresie wdrażania systemu informatyki w naszym Towarzystwie z Działem Koordynacji Obsługi Ruchu Turystycznego ZG PTTK, tel. 26-39-91.

RÓŻNE SPRAWY TOWARZYSTWA

PTTK DLA KRAKOWA

W 1979 roku działacze Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, odpowiadając na apel Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, podjęli inicjatywę włączenia się do ogólnopolskiej akcji ratowania zabytków Krakowa. Zarząd Główny PTTK podjął w tej sprawie uchwałę, potwierdzoną w 1981 roku przez X Zjazd Krajowy PTTK.

W listopadzie 1979 roku pomiędzy Zarządem Głównym PTTK a Prezydentem Miasta Krakowa i Społecznym Komitetem Odnowy Zabytków Krakowa zawarte zostało porozumienie, w którym Towarzystwo zobowiązało się do prowadzenia szerokiej akcji propagandowej popularyzującej ideę odnowy zabytków Krakowa, gromadzenia na specjalnym koncie środków finansowych na odnowę, wykonania fachowych opracowań w zakresie dokumentacji oraz współudziału w wykonawstwie prac.

Władze Karkowa przeznaczyły dla Towarzystwa dwa zabytkowe obiekty. W obiekcie przy ul. Jagiellońskiej 6/6a mieścić się będzie w przyszłości Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej, a w nim Centralna Biblioteka Górską, redakcja rocznika "Wierchy", archiwum górskie i górską ekspozycja muzealna, siedziba Komisji Turystyki Górskiej i Komisji Narciarskiej ZG PTTK. Budynek przy ul. Sławkowskiej 13 przynano Krakowskiemu Oddziałowi PTTK. Pomiędzy on jego biuro, kluby turystyczne, koła przewodnickie i t.p.

Dla realizacji zadań wynikających z uchwały Zarząd Główny PTTK powołał fachową komisję, która działa pod nazwą "Sztab Akcji PTTK dla Krakowa". Sztab podejmuje prace mające na celu budzenie zainteresowania członków Towarzystwa do udziału w odnowie zabytków Krakowa. Od 1979 r. Sztab m.in. wydał specjalny plakat o odnowie zabytków Krakowa oraz ulotkę o wielotysięcznym nakładzie. Ustanowiono specjalną odznakę krajoznawczą, wprowadzono do obiegu wewnątrzorganizacyjnego

wartościowe znaczki. Akcja jest propagowana we wszystkich publikacjach krajoznawczych i przewodnikowych wydawanych przez Wydawnictwo PTTK "Kraj". Treści związane z odnową Krakowa mają odbicie w imprezach turystycznych i krajoznawczych organizowanych przez Towarzystwo w ostatnich latach. Towarzystwo zainicjowało akcję zbiórki pieniędzy wśród swoich członków, na konto akcji "PTTK dla Krakowa" wpłynęło dotychczas niemal 33 mln. zł.

Prace remontowe obiektu przy ul. Jagiellońskiej (są to dwa budynki - jeden otwarty, drugi poddawany kapitalnemu remontowi) rozpoczęto wiosną ubiegłego roku. Dotychczas wyremontowano gotyckie piwnice obu budynków, przemurowano obiekt remontowany oraz odtworzono część murów parteru obiektu otwartego. Wartość wykonanych prac osiągnęła 38 mln. zł. Wykonany dotychczas zakres robót wskazuje na możliwość realizacji tego zadania do końca 1989 roku. Warto wspomnieć, że Wojewódzka Rada Narodowa w Nowym Sączu zadeklarowała przekazywanie co roku 10 mln. zł na realizację tego obiektu, jest to jednak kwota nie w pełni pokrywająca potrzeby.

Obiekt przy ul. Sławkowskiej jest przygotowany do remontu, posiada również niemal ukończoną dokumentację. Obiekt dzięki ofiarności Polskiego Monopoli Literyjnego posiada zabezpieczenie finansowe w wysokości 150 mln. zł, co jest również kwotą nie pokrywającą potrzeb.

Sztab Akcji "PTTK dla Krakowa" zwraca się z apelem o dalszą pomoc finansową w realizacji tych niezwykle istotnych dla całego Towarzystwa obiektów. Szczególnie istotne jest rozprawienie pozostałych jeszcze w Zarządach Wojewódzkich PTTK i Okręgowych Zespołach Gospodarki Turystycznej PTTK znaczków wartościowych. Sztab oczekuje również ofiarności ze strony jednostek PTTK, n.p. przekazywania na konto Akcji części nadwyżek z zysku przedsiębiorstw. Jednocześnie Sztab przekazuje serdeczne podziękowania wszystkim, którzy już przyczynili się do realizacji istotnego dla Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, ale też dla całego kraju, zadania.

Podajemy adres Sztabu: Sztab Akcji "PTTK dla Krakowa", Plac Wiosny Ludów 8, 31-004 Kraków, tel. 22-28-40. Konto bankowe NBP I O Kraków nr 35510-19855-132.

Na gmachu Technikum Kolejowego w Warszawie przy ul. Wery Kostrzewy odsłonięto jesienią b.r. tablicę pamiątkową następującej treści:

W latach 1881-1885 do Szkoły Technicznej Kolejowej Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, poprowadzki Technikum Kolejowego w Warszawie, uczęszczał Aleksander Janowski (1866-1944) twórca ruchu krajoznawczego, założyciel Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Odsłonięcia tablicy dokonali: Prezes ZG PTTK Andrzej GORDON, Prezes Oddziału PTTK Warszawa Ochocka Jerzy PERCZYŃSKI, Dyrektor Technikum Kolejowego Jerzy STANISZEWSKI. Obecni byli m.in. przedstawiciele władz politycznych i administracyjnych.

Uroczystość odsłonięcia tablicy połączono z obchodami 25-lecia Szkolnego Koła Krajoznawczo-Turystycznego PTTK noszącego imię Aleksandra Janowskiego. Z tej okazji Koło otrzymało Złotą Odznakę Honorową PTTK.

10 listopada b.r. Wiceminister Kazimierz Czapka wręczył zaś PTTK Nagrody Ministra Kultury i Sztuki: Ferdynand DRABIK, Zdzisław S STEFAŃSKI. W spotkaniu uczestniczył Andrzej GORDON, który przedstawił w zakresie kultury i zapoznał z do IV Kongresu Krajoznawstwa Pol

NUMER ZAMKNIĘTO 1987-11-27

